

Libris .RO

Respect pentru oameni și timp

INFERNUL

DANTE ALIGHIERI

www.realreads.co.uk

Repovestire de Isabel Coe
Ilustrații de Elena Menga
Traducere de Ana-Maria Datcu

CURTEA VECHĂ PUBLISHING
București, 2017

Personajele 4

Infernul 7

Mergi mai departe 55

PERSONAJELE

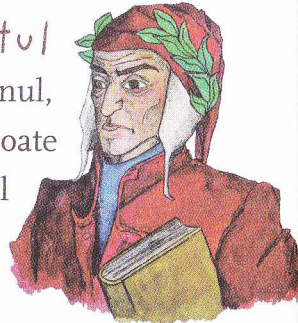

Dante, Pelerinul

Tânărul și neexperimentatul Dante se trezește dintr-un somn adânc și descoperă că s-a rătăcit într-o pădure întunecată, neprietenoasă. Unde este și ce va afla în teribila lui călătorie?

Dante, Poetul

Poetul Dante creează un alter ego, pelerinul, ca personaj pentru cartea sa. Poetul este poate mai vârstnic și mai înțelept decât pelerinul său, dar oare e și mai binevoitor, și de ce-l împinge pe cel creat de el să sufere atât?

Virgiliu

Virgiliu, unul dintre cei mai mari poeți latini, este călăuza lui Dante prin

Infern. Cine l-a trimis în ajutorul lui Dante? A mai fost vreodată în Infern? Și, mai ales, va fi el capabil să părăsească pentru totdeauna locul acela?

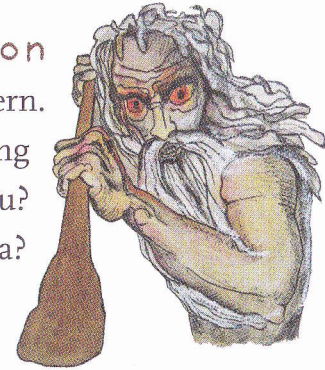
Beatrice

Frumoasa și cucernica Beatrice a fost marea iubire a lui Dante. Acum ea se află în Paradis și ar avea ceva de lămurit cu el. De ce este atât de furioasă pe Dante? Oare nefericiții îndrăgostiți se vor mai întâlni vreodată?

Caron

Este luntrașul din Infern. Are ochii ca niște roți de foc și un păr lung și alb. Oare știe că Dante este încă viu? Ce-i va face când va afla?

Minos

Temutul judecător

din Lumea de Dincolo îi spune lui Dante să nu aibă încredere în nimeni. La cine se referă și cum decide în ce parte a Infernului să fie trimis fiecare păcătos?

Lucifer

De ce este Lucifer îngropat în gheață de la brâu în jos, și mestecă? Va reuși Dante să treacă de el?

INFERNUL

Ziua bună! Mă numesc Dante Alighieri și sunt un mare poet italian. Îți voi povesti în cele ce urmează ceva extraordinar, ce mi s-a întâmplat cu câțiva ani în urmă.

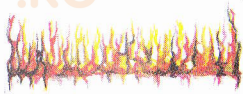
Observ că oftezi și clatini din cap, dar nu te teme, drag cititor! Poemul meu nu seamănă cu nimic din ce-ai citit până acum.

Nu va fi vorba aici despre păsărele și floricele, ori despre alte fleacuri nostime. Va fi vorba despre iubire, e-adevărat, dar povestea mea e una mai degrabă tristă și atât de cumplită și de sângeroasă, încât te va bântui multă vreme după ce-o vei fi terminat de citit.

Povestea mea îți se va părea și puțin fantastică. Citind-o, te vei gândi că am exagerat în unele locuri ca s-o fac și mai palpitantă.

Din păcate, totul este adevărat. Fiecare strigăt este real, fiecare tânguire în agonie sună exact așa cum am auzit-o atunci, cu mulți ani în urmă. Deci trebuie să te previn că acesta nu e un basm, nu e o poveste cu zâne.

Prietene cititor, acesta este un coșmar trăit pe viu!

Povestea mea începe în ajunul Vinerii Mari din anul 1300, cu doar opt ani în urmă – o perioadă sumbră, când războaiele și suferințele îmi devastau patria.

În acea zi, m-am trezit dintr-un somn profund, nefiresc, și imediat mi-am dat seama că nu mă mai aflam în orașul meu de origine, Florența, ci într-o pădure ce îmi părea întunecoasă și ostilă.

Să vedem dacă talentul meu liric îmi va permite să ți-o descriu cum se cuvine.

*Spre-amiaza vieții ajuns, fără de veste
mă pomenii într-o pădure deasă,
căci rătăcisem calea către creste.
Nu-i chip să spun, căci prea cumplit m-apasă*

*și mă-nfioră gândul ei, ce cruntă
mă-mprejmuia, ce-adâncă și stufoasă.¹*

1. Pentru versuri s-a folosit traducerea semnată de Eta Boeriu, în Dante Alighieri, *Divina Comedie*, Editura pentru Literatură Universală, București, 1965. (N. tr.)

